

Het is stil geworden in huis nu jij er niet meer bent, doch ... we voelen nog steeds jouw hand, we vergeten jou nooit.

Dankbare herinnering aan

MEVROUW

Adrienne VAN DER ZWALMEN

echtgenote van de Heer

Urbain VAN DEN BRULLE

geboren te Erwetegem op 26 maart 1922 en godvruchtig overleden in het U.Z. te Gent op 10 januari 1992, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Lid van de kristelijke bond der gepensioneerden van St.-Goriks-Oudenhove.

Lid van de K.V.L.V.

De droefheid maakt het moeilijk passende woorden te vinden om te beschrijven wat U voor ons was en steeds zal blijven. Een trouwe echtgenote met een grenzeloze bezorgdheid en bekommernis in alle eenvoud. Na een hele leven hard gewerkt te hebben was een tijd gekomen om tesamen met de kinderen nog wat van het leven te genieten. Doch, die tijd was maar van korte duur. Aan mijn ziektebed zorgde jij als geen ander voor me gedurende al die jaren, niettegenstaande je het zelf niet altijd even makkelijk had. Zelfs vorig jaar toen je herstellende was van een opname stond je terug dag en nacht klaar om te helpen waar het kon. Tussendoor richtte ze zich langs het gebed tot de Heer om zijn steun te vragen. Na 45 jaar huwelijk zal ik jouw goede zorgen moeten missen maar herin-

neringen eraan zullen mij helpen. Mijn gezondheidstoestand heeft me niet toegelaten te hiervoor persoonlijk te bedanken; aanvaard hierbij mijn lieve echtgenote Adrienne, mijn oprechte dank.

Ma, je afscheid doet ons veel pijn. Het was een voorrecht om een moeder als U te hebben. Wij danken U voor de ongemeten toewijding waarmee gij ons hebt omringd en opgevoed. Je hebt zo vaak jezelf vergeten om je helemaal voor ons in te zetten. Het was hard om sprake-loos van jou afscheid te moeten nemen. We hadden jou graag nog lang bij ons gehad en zoveel verteld. Nu jij er niet meer bent, zullen we zoals je gevraagd hebt, thuis verder zorgen en helpen op de manier die gij ons hebt voorgedaan.

Mijn geliefde kleinkinderen, jullie waren mijn kroon op aarde. Ik dank jullie voor de hartelijke liefde en genegenheid. Blijf aan mij denken en wees niet hopeloos.

Heer God, ik dank U voor mijn leven dat ik als echtgenote en moeder, met uw hulp heb mogen ervaren. Ik dank U voor het stille heengaan. Het was zo goed samen.

Dierbare zuster, familieleden, vrienden en kennissen, bid allen voor mij.

Urbain VAN DEN BRULLE,

Roger en Lucienne BRAEKMAN-VAN DEN BRULLE en kinderen,

Rudy en Monique LOTENS-VAN DEN BRULLE en kinderen,

Peter VAN DEN BRULLE.

De families

VAN DER ZWALMEN, VAN DEN BRULLE, DANEELS en ROELAND,

danken U voor uw bliken van medeleven.